

Parter i det nationella målet

Klagande: Google Ireland Limited

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten hinder för tillämpningen av nationella bestämmelser såsom artikel 1.515–517 i lag nr 178 av den 30 december 2020 som ålägger aktörer som är etablerade i ett annat europeiskt land men som bedriver verksamhet i Italien ytterligare administrativa och ekonomiska bördor, däribland registrering i ett specifikt register och betalning av en avgift? Strider denna nationella bestämmelse med andra ord mot artikel 3 i direktivet om elektronisk handel (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 ⁽¹⁾) enligt vilken en leverantör av informations samhällens tjänster – i förevarande fall Google Ireland Limited – endast omfattas av lagstiftningen ... i den medlemsstat där denne är etablerad?
- 2) Utgör unionsrätten hinder för tillämpningen av nationella bestämmelser såsom artikel 1.515–517 i lag nr 178 av den 30 december 2020 som ålägger aktörer som är etablerade i ett annat europeiskt land ytterligare administrativa och ekonomiska bördor? Mer specifikt utgör principen om friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 [FEUF] och liknande principer som kan härledas ur direktiven 2006/123/EG ⁽²⁾ och 2000/31/EG hinder för en nationell åtgärd som ålägger förmedlare som bedriver verksamhet i Italien men som inte är etablerade i landet ytterligare bördor i förhållande till dem som föreskrivs i ursprungslandet för att bedriva samma verksamhet?
- 3) Var italienska staten enligt unionsrätten, närmare bestämt direktiv (EU) 2015/1535, ⁽³⁾ skyldig att anmäla till kommissionen att det för leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer skulle införas en skyldighet att registrera sig i registret över kommunikationsoperatörer, och ska artikel 3.4 b andra strecksatsen i direktiv 2000/31 närmare bestämt tolkas på så sätt att enskilda som är etablerade i en annan medlemsstat än Italien får invända mot att de åtgärder som den italienska lagstiftaren har vidtagit (enligt artikel 1.515–517 i lag nr 178 av den 30 december 2020), som kan begränsa den fria rörligheten för informations samhällens tjänster, görs gällande gentemot dem om dessa åtgärder inte har anmälts i överensstämmelse med denna bestämmelse?
- 4) Utgör förordning (EU) 2019/1150, ⁽⁴⁾ särskilt artikel 15, och proportionalitetsprincipen hinder för en nationell lagstiftning eller för en åtgärd som antagits av en nationell oberoende myndighet som ålägger leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster som bedriver verksamhet i en medlemsstat en skyldighet att registrera sig i registret över kommunikationsoperatörer, vilket medför en rad formella och processuella skyldigheter, skyldigheter att betala avgifter och förbud mot att göra vinst som överstiger ett fastställt belopp?"

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations samhällens tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EUT L 178, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 2006, s. 36).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informations samhällens tjänster (EUT L 241, 2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 2019, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21 oktober 2022 – Amazon Services Europe Sàrl mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-665/22)

(2023/C 63/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Amazon Services Europe Sàrl

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör förordning (EU) 2019/1150 ⁽¹⁾ hinder för en nationell bestämmelse som, i det specifika syftet att säkerställa en adekvat och ändamålsenlig efterlevnad av nämnda förordning, inbegripet genom insamling av relevant information, ålägger leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer att regelbundet lämna relevanta upplysningar om sina intäkter?
- 2) Kan de upplysningar som ska uppges i den ekonomiska systemrapporten och som huvudsakligen gäller uppburna intäkter anses vara relevanta och ett medel för att uppnå syftet med förordning (EU) 2019/1150?
- 3) Är medlemsstaterna enligt direktiv (EU) 2015/1535 ⁽²⁾ skyldiga att anmäla åtgärder till kommissionen som innebär att leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer åläggs att lämna in en rapport med relevanta upplysningar om sina intäkter, och att de påförs sanktionsavgifter vid underlåtenhet att göra detta? Om den frågan ska besvaras jakande, tillåter då direktivet att enskilda får invända mot att åtgärder som inte har anmälts till kommissionen görs gällande gentemot dem?"
- 4) Utgör artikel 3 i direktiv 2000/31/EG ⁽³⁾ hinder för att nationella myndigheter antar bestämmelser som, i det uttalade syftet att säkerställa efterlevnaden av förordning (EU) 2019/1150, ålägger aktörer som är etablerade i ett annat europeiskt land men som bedriver verksamhet i Italien ytterligare administrativa och ekonomiska bördor, däribland att lämna in en rapport med relevanta upplysningar om sina intäkter, och som medför att de påförs sanktionsavgifter vid underlåtenhet att göra detta?
- 5) Utgör principen om friheten att tillhandahålla tjänster som är stadfäst i artikel 56 FEUF, artikel 16 i direktiv 2006/123/EG ⁽⁴⁾ och [direktiv] 2000/31/EG hinder för att nationella myndigheter antar bestämmelser som, i det uttalade syftet att säkerställa efterlevnaden av förordning (EU) 2019/1150, ålägger aktörer som är etablerade i ett annat europeiskt land ytterligare administrativa och ekonomiska bördor, däribland att lämna in en rapport med relevanta upplysningar om sina intäkter, och som medför att de påförs sanktionsavgifter vid underlåtenhet att göra detta?
- 6) Är medlemsstaterna enligt artikel 3.4 b i direktiv 2000/31/EG skyldiga att till kommissionen anmäla åtgärder som innebär att leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster och sökmotorer åläggs att lämna in en rapport med relevanta upplysningar om sina intäkter, och som medför att de påförs sanktionsavgifter vid underlåtenhet att göra detta? Om denna fråga ska besvaras jakande, tillåter då direktivet att enskilda får invända mot att åtgärder som inte har anmälts till kommissionen görs gällande gentemot dem?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 2019, s. 57).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 2015, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EUT L 178, 2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (L 376, 2006, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21 oktober 2022 – Eg Vacation Rentals Ireland Limited mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Mål C-666/22)

(2023/C 63/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio